

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та французької філології

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Олена ЗАЛЕСНОВА*

КУРСОВА РОБОТА
з філології на тему:
«Андалузький діалект: від витоків до сучасності»

Студента групи МЛі 02-20
Спеціальність 035 Філологія
Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – іспанська
Освітня програма Іспанська мова і література, друга
іноземна мова, переклад
Мережка Владислава Ігоровича
(ПІБ)

Науковий керівник:
кандидат філологічних наук, доцент Бохун Н. В.
(науковий ступінь, вчене звання, ПІБ)

Чотирибальна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Київ 2023

ЗМІСТ

	стор.
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 ДІАЛЕКТ ЯК РІЗНОВИД ПЕВНОЇ МОВИ	
1.1. Поняття «діалект» та причини його використання соціумом	6
1.2. Повернення діалектизмів в моду	7
РОЗДІЛ 2 АНДАЛУСЬКИЙ ДІАЛЕКТ – ОДИН З ВИДІВ ЕТНО ДІАЛЕКТІВ	
2.1. Загальна характеристика андалуського діалекту, його сутність	12
2.2. Корені походження та аналіз розвитку андалуського діалекту	13
РОЗДІЛ 3 ОСОБЛИВОСТІ АНДАЛУСЬКОГО ДІАЛЕКТУ ВІД ВИТОКІВ ДО СУЧАСНОСТІ	
3.1. Фонетичні та фонологічні особливості	19
3.2. Особливості андалуського діалекту у сучасних літературних творах або у діалогах носіїв	23
ВИСНОВКИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	35

АНОТАЦІЯ

Іспанська мова має безліч варіацій, однією з яких є андалузький діалект, що є одним з найбільш поширених в Іспанії. Вивчення андалузького діалекту є дуже важливим, оскільки він дозволяє відрізнити одну область від іншої з лінгвістичної, етнічної, політичної та релігійної точок зору. Розуміння різних варіацій мови допомагає зберегти культурну різноманітність та підвищує рівень міжкультурного спілкування.

Андалузький діалект є одним з видів етно-діалектів, які виникли в регіоні Андалусії в південному заході Іспанії. Він має свою специфіку в фонетичному та фонологічному відношенні, а також у лексичному та граматичному планах.

Особливості андалузького діалекту можуть бути виділені в його фонетичних та фонологічних рисах, таких як вимова звуків, тонів і наголосів, а також в особливостях звукового складу та системи звуків.

У розмовному мовленні андалузький діалект може використовуватись в повсякденному спілкуванні між мешканцями андалузького регіону. Він може бути використаний в різних ситуаціях, таких як спілкування в родинному колі, серед друзів, на ринках, в кав'ярнях та інших місцях масового спілкування. Використання андалузького діалекту в розмовному мовленні може додати колориту та аутентичності комунікації між місцевими жителями.

Крім того, андалузький діалект може бути використаний в мистецтві, літературі та музиці андалузького регіону. Він може стати важливим елементом в творчості андалузьких художників, письменників та музикантів, які бажають відтворити аутентичний дух регіону у своїх творах. Використання андалузького діалекту може додати специфічної атмосфери та налаштування до творів мистецтва, літератури та музики, що втілюють культуру та духовну спадщину андалузького народу.

Ключові слова: андалузький діалект, мова, фонетичні особливості, лексичні особливості, граматичні особливості, вживання діалекту.

ВСТУП

Актуальність даної курсової роботи полягає у дослідженні та вивченні андалузького діалекту, його етапи розвитку в сучасному суспільстві, новаторське використання як в соціальних мережах, так і в літературних творах, його різноманітні зв'язки з іншими мовами. Андалузький є одним з видів іспанського діалекту, котрий переплітається з арабськими словами, які відображають окупацію мавританського регіону. Через те, що даний діалект прослідковується у ряді багатьох мов різних країн світу, є мало дослідженим, що і підштовхнуло нас до вивчення такого питання.

Аналізу та опрацювання особливостей вживання андалузького діалекту на даний час стає дуже необхідним, адже він дозволяє територіально відрізнити області, де ним розмовляють не тільки з лінгвістичної сторони, але й з релігійної, етнічної та політичної. Доцільним є дослідити словосполучення, інтонацію, вимову, слова, сталі вирази даного діалекту, тому що він стає розповсюдженим у швидкому темпі.

Метою нашої роботи є детальне вивчення андалузького діалекту, його особливостей розвитку від давніх часів і до теперішнього часу.

Для цього були поставлені наступні завдання:

- Висвітлити поняття «діалект» та частоту використанням його соціумом;
- Дослідження та аналіз андалузького діалекту як одного з неодіалектів сучасності;
- Особливості андалузького діалекту, його характеристики витонченості та відтворення.

Об'єктом дослідження є андалузький діалект.

Предмет - формування андалузького діалекту на етапах розвитку та пертурбація від витоків до сучасності.

Методологічну основу даного дослідження становлять методи теоретичного узагальнення, методи аналізу, дедуктивний метод, та інші, що використовувались під час збору та аналізу даної курсової роботи.

Інформаційною базою виступають довідникові матеріали, матеріали інтернет-

ресурсів, наукові праці.

Структура роботи: робота складається зі вступу у якому зазначається актуальність даної теми, мета, предмет дослідження; трьох розділів у яких розкривається поняття діалекту, загальна характеристика андалузького діалекту, його сутність та історія виникнення, фонетичні особливості та приклади вживання андалузького діалекту; висновків; списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1 ДІАЛЕКТ ЯК РІЗНОВИД ПЕВНОЇ МОВИ

1.1. Поняття «діалект» та причини його використання соціумом

Перш за все, для того, щоб детальніше вивчити особливості діалектизму, необхідно в'яснити та уточнити, що розуміється під словом «діалектизм», а також проаналізувати його характерні особливості і в загальному, і в андалузькому діалекті конкретно. Визначень стосовно цього існує безліч, проте коротко підсумувати варто варіантом І. Галаської «діалектизм – позанормативний елемент літературної мови, що має виражену діалектну віднесеність» [2, с. 51].

Діалект виступає своєрідною модифікацією мови, що використовується невеликою групою людей, пов'язана територіальними чи соціальними факторами. Варто вважати, що діалектизми вживаються паралельно до літературної мови і не відокремлюються в окрему.

Згідно інтернет-джерелами та довідниковим матеріалам, діалекти поділяють на 2 основних види: територіальний та соціальний, що мають між собою як спільні, так і відмінні риси. «Територіальний діалект» в першу чергу пов'язаний з мовними відмінностями, котрі сформувалися у географічній зоні під певним впливом, тому що андалузький діалект виник під впливом окупації мавританського регіону. Загальноприйняте вивчення територіальних діалектів часто зосереджується на мовленні сільської місцевості, тоді як вивчення соціолекту зосереджується в містах.

Діалекти існували та існують за всіх часів, проте найбільш інтенсивного формування зазнали в давні часи, коли була притаманна малорухомість населення та слабка можливість міжрегіональних зав'язків. Проте, діалекти часто вважалися зайвими, малопродатними, забрудненим потоком хаотичних запозичень з національного лексикону. Новітній час виступає добою масового відчуження локальних діалектів на модернізовані сленги, чим і загрожує занепад і дегенерація.

До прикладу, мовознавець, О.О. Карабань виділив загальні властиві риси діалекту, що відрізняє його від загальнонародної мови:

1. Діалекти, як продукт історичного розвитку;
2. Локальні діалекти підпорядковуються загальнонародній мові, яка завжди виступає спільною ознакою народу;
3. Наявність діалекту підтверджує існування загальнонародної мови;
4. Локальні діалекти мають граматичну будову і свій словниковий фонд;
5. Місцевий діалект використовується у народних масах, але кожен на обмеженій своїй території. [4, с. 30].

Деякі діалекти на етапі розвитку можуть стати фундаментом національної мови, коли та починає формуватися та діалекти можуть через певні історичні умови бути початком утворенню окремих самостійних мов.

Тому, діалект як форма існування національної мови не зникає, а лише переростає у нову якість, а діалектизми використовують у розмовному мовленні, художніх творах.

1.2. Повернення діалектизмів у моду

Останнім часом, як зауважують мовознавці, у моду почали поступово повертатись діалекти, так в розмовному стилі, так і на інтернет-платформах. Особливо діалекти масово почали поширювати та використовувати у сучасному літературному напрямку. Чимало над діалектами й експериментують музиканти, осучаснюючи перлину народної творчості. На нашу думку, територіальні діалекти, до прикладу, як наш – андалузський, є джерелом збагачення літературної мови. Також, певною мірою, вони відображають ментальність та показують колорит даного регіону, несуть історичний підтекст, підкреслюють персональні особливості, ідентичність. Вжиток діалекту корисний, щоб порозумітися з населенням, коли відбувається відвідування в інший регіон.

На нашу думку, знати та використовувати діалекти у спілкуванні з її носіями, є ознакою виховання та поваги. Варто зауважити, що французькі лінгвісти досить часто вживають термін «патуа». Він позначає місцеве мовне обмеження в певній населеній

місцевості. Найчастіше воно стосується сільської місцевості. Проте, діалекти стрімко розвиваються, і цьому сприяють наступні фактори:

1. легке і безперешкодне переміщення і в межах країни, і за її межами;
2. активно розвивається технічний прогрес.

Використання діалектизмів, або регіональних висловів і виразів, в моді може бути одним з яскравих прикладів повернення локальних мовних особливостей до сучасного мовлення. Це явище, відоме як "геолінгвістика моди", знайшло своє застосування в різних аспектах модного світу, таких як одяг, аксесуари, декор, косметика та інші.

Одним з цікавих прикладів такого використання діалектизмів є андалузський діалект, який має свої витоки в регіоні Андалусія в південному заході Іспанії. Андалузський діалект має властивий арабський вплив, оскільки Андалусія була під владою арабського каліфату впродовж середньовіччя. Сьогодні цей діалект використовується місцевим населенням та відтворюється в літературі, музиці та мистецтві регіону.

Повернення андалузських діалектизмів в моду може мати кілька причин. По-перше, це може бути пов'язано зі стриманістю та екзотикою самого діалекту, оскільки він має свою власну лексику, фонетику та морфологію, що робить його особливим та цікавим для використання в модному мовленні. Використання андалузських діалектизмів може створювати враження оригінальності та непересічності, що є важливим аспектом модного стилю [2, с. 51].

По-друге, повернення андалузських діалектизмів в моду може бути пов'язано з прагненням до відновлення та збереження культурної спадщини регіону. Андалузська культура має багатий історичний спадок, включаючи мовні особливості, які використовуються у мовленні місцевого населення. Використання андалузських діалектизмів в моді може бути способом відзначити та відновити цю культурну спадщину, зберігаючи та відтворюючи її мовні риси у сучасному контексті.

По-третє, використання андалузських діалектизмів в моді може мати комерційну

мотивацію. Використання місцевих діалектів, включаючи андалузський, може бути стратегією маркетингу, спрямованою на привернення уваги певної аудиторії, такої як місцеві мешканці Андалусії або туристи, які цікавляться місцевою культурою та мовою. Використання андалузських діалектизмів може створити ефект аутентичності та унікальності, що може бути привабливим для споживачів та сприяти популярності модних творінь.

Проте, використання діалектизмів в моді може бути також об'єктом критики та спричиняти дискусії щодо культурної апропріації, використання мовних особливостей без врахування їхнього контексту та значення для місцевої культури. Тому важливо підходити до використання діалектизмів в моді з врахуванням культурних, мовних та етичних аспектів, забезпечуючи повагу до мовної спадщини та контексту, звідки вони походять.

Загалом, повернення андалузських діалектизмів в моду може бути багатогранним явищем, яке може мати різні мотивації, включаючи прагнення до самовиразу, відновлення культурної спадщини та комерційні інтереси. Використання діалектизмів у моді може відігравати роль у збереженні та відновленні мовної спадщини регіону, відзначати його унікальність та сприяти розповсюдженню мовних рис у сучасному світі. Однак, важливо підходити до використання діалектизмів з врахуванням культурних, мовних та етичних аспектів, забезпечуючи повагу до мовної спадщини та контексту, звідки вони походять, та уникаючи можливості культурної апропріації. Дослідження повернення андалузських діалектизмів в моду може допомогти краще зрозуміти це явище та його роль у сучасному суспільстві.

Отже, діалект - це різновид мови, який виникає в певному регіоні або серед певної групи людей, внаслідок різних історичних, географічних, соціокультурних та інших факторів.

Діалекти використовуються соціумом з різних причин, таких як регіональна ідентичність, культурна спадщина, спілкування в межах спільноти та збереження мовних традицій.

Останнім часом спостерігається певне відродження зацікавленості діалектами в ряді країн, включаючи Андалусію, зокрема в культурному та мистецькому контексті [1, с. 51].

Використання діалектів у літературі, музиці, кіно та інших сферах мистецтва може відображати зусилля відновлення мовної та культурної спадщини, збереження локальної ідентичності та відповідь на глобалізаційні виклики.

Отже, висновки до розділу 1 підкреслюють важливість діалектів як різновидів мови та їхню роль у соціальному, культурному та мистецькому контексті, зокрема в контексті андалузького діалекту. Також можна відзначити відродження інтересу до діалектів в сучасному світі, що відображає потребу в збереженні мовної та культурної різноманітності в умовах глобалізації та стандартизації мови. Ретельне вивчення андалузького діалекту дозволяє розкрити його багатий лінгвістичний спадок, а також відтворити культурний контекст того часу, коли цей діалект був популярним та активно використовувався в регіоні Андалусії.

Діалекти мають велике значення для спілкування та взаємодії між людьми в певному соціальному середовищі. Вони відображають культурні, історичні та географічні особливості певної місцевості, та мають свою власну лексику, фонетику та граматику. Андалузький діалект, зокрема, відображає багатий культурний спадок різних культур, що населяли Андалусію в різні періоди її історії, таких як араби, євреї, романи та інші народи. Вивчення андалузького діалекту дозволяє краще зрозуміти культурний контекст того часу та розвиток мови в цьому регіоні.

Значення діалектів також підкреслюється в контексті повернення діалектизмів в моду. В сучасному світі спостерігається висхідний інтерес до мовної та культурної різноманітності, і діалекти вважаються важливим елементом цієї різноманітності. Використання діалектизмів у літературі, музиці, кіно та інших мистецьких формах відображає бажання відтворити мовні особливості певного регіону, створює ефект автентичності та неповторності. Повернення діалектизмів в моду також може свідчити про певну соціальну, культурну або політичну ситуацію, де використання

діалектів стає засобом вираження ідентичності, належності до певної групи або спільноти.

Наприклад, у модній індустрії можна спостерігати використання діалектизмів у назвах брендів, колекцій одягу чи в рекламних кампаніях. Це може бути спрямовано на створення ефекту екзотичності, автентичності чи на підкреслення національної або регіональної приналежності бренду. Використання діалектизмів може також бути елементом маркетингової стратегії, спрямованої на привернення уваги споживачів та створення емоційного зв'язку з маркою.

Крім модної індустрії, діалектизми також можуть бути використані в літературі, музиці, кіно та інших мистецьких формах для створення реалістичного зображення певного регіону або місцевої культури. Використання мовних особливостей, таких як акценти, вислови, фразеологізми та інші діалектизми, може додати автентичності твору та зробити його більш насиченим та цікавим для аудиторії.

Загалом, використання діалектизмів у різних сферах культури та мистецтва відображає розуміння важливості мовної та культурної різноманітності, підкреслює унікальність та різнобарвність мовного спадку різних регіонів та сприяє збереженню та відродженню діалектів у сучасному світі.

РОЗДІЛ 2 АНДАЛУЗЬКИЙ ДІАЛЕКТ – ОДИН З ВИДІВ ЕТНО ДІАЛЕКТІВ

2.1. Загальна характеристика андалузького діалекту, його сутність

Андалузький діалект є одним з видів етнодіалектів, який вживається в регіоні Андалусія в південному заході Іспанії. Цей діалект є особливим унікальним виразом мовної спадщини, яка відображає багатий історичний, культурний та лінгвістичний контекст регіону.

Андалузький діалект має свої особливості в різних аспектах мови, таких як фонетика, морфологія, лексика та синтаксис. Фонетичні особливості андалузького діалекту включають відхилення вимови звуків порівняно з загальноіспанською мовою, такі як заміна звуку "θ" на "s" або "z" та звуку "ʎ" на "j". Морфологічні особливості андалузького діалекту можуть включати відхилення в системі закінчень слів та відмінювання дієслів. Лексичні особливості андалузького діалекту можуть виявлятися в вживанні специфічних слів або відмінностях у значеннях слів порівняно з загальноіспанською лексикою. Синтаксичні особливості андалузького діалекту можуть проявлятися в особливостях у будові речень, порядку слів та використанні різних конструкцій [3, с. 95].

Одна з ключових особливостей андалузького діалекту є його сильна взаємодія з іншими мовами та діалектами, зокрема з арабською мовою, яка мала значний вплив на розвиток мови регіон

Одна з ключових особливостей андалузького діалекту є його сильна взаємодія з іншими мовами та діалектами, зокрема з арабською мовою, яка мала значний вплив на розвиток мови регіону. Це стало наслідком багатовікової історичної взаємодії між арабською та іберійськими народами, що відбувалася в період ісламського володарства на південному заході Піренейського півострова з 711 по 1492 роки. Арабська мова вважається однією з головних мов, яка внесла вагомий внесок у формування андалузького діалекту.

Під впливом арабської мови, андалузький діалект прийняв велику кількість арабських слів, фраз, граматичних конструкцій та фонетичних особливостей. Це дало йому відмінність від інших діалектів іспанської мови, а також зробило його більш близьким до арабської мови, зокрема у вимові, лексиці та синтаксисі. Наприклад, в андалузькому діалекті можна знайти багато арабських слів, таких як "alcachofa" (артишок), "albóndiga" (кулька), "albañil" (будівельник) та багато інших.

Крім того, андалузький діалект також має свої унікальні мовні риси, які відрізняють його від інших діалектів іспанської мови. Наприклад, в андалузькому діалекті можуть бути використані специфічні лексичні одиниці, які властиві лише цьому регіону, а також можуть існувати відмінності в фонетиці та морфології. Андалузький діалект може використовувати специфічні лексичні одиниці, які відсутні в інших діалектах іспанської мови. Наприклад, слово "chamizo" в андалузькому діалекті вживається для позначення куща, тоді як у стандартному іспанському це слово має інше значення. Також, в андалузькому діалекті можуть бути специфічні варіанти граматичних конструкцій та відмінності в морфології, наприклад в вживанні прийменників або закінчень слів.

Крім того, в андалузькому діалекті можуть існувати відмінності в фонетиці. Наприклад, може бути відмінність у вимові звуків, таких як "s" та "z", які можуть бути вимовлені як "h" або "j", що відрізняє андалузький діалект від стандартного іспанського. Такі фонетичні особливості можуть бути наслідком впливу арабської мови, яка мала значний вплив на розвиток андалузької мови [5, с. 327].

Ці унікальні мовні риси андалузького діалекту роблять його цікавим об'єктом дослідження для лінгвістів та культурологів. Він відображає багатий культурний спадок регіону і є одним зі свідчень впливу різних мов та культур на розвиток мови в даному регіоні.

2.2. Корені походження та аналіз розвитку андалузького діалекту

Андалузький діалект виник у регіоні Андалусія в південному заході Іспанії, і

має складну історію та багатий розвиток. Його корені походять від різних мовних впливів, зокрема арабської мови, іспанської мови та інших мов, які присутні в регіоні [6].

Регіон Андалусія — один з автономних регіонів Іспанії, розташований на південь від Піренейського півострова. У доісторичні часи люди, які там жили мали різні культури та мови. Найважливішими цивілізаціями для цієї території були тартеська та іберійський цивілізаціями, хоча жодна з мов, на яких розмовляли в той час, не вижили. Коли римляни в 218 році до нашої ери прибули на ті землі відбулася романізація і латинь поступово витіснила мови тартесів і іберів [9, с. 449].

На початку V ст. н.е. панування Римської імперії закінчилося. На цьому місці в цей момент були німці, але з лінгвістичної точки зору вони не мала великого значення для мови, якою розмовляли. Протягом всієї історії в Андалусії вторгнення арабів викликало одні з найрадикальніших змін.

Одним з основних чинників формування андалузського діалекту є арабська мова. Від VII до XV століть Андалусія була частиною мусульманської культури, і арабська мова була однією з домінуючих мов цього періоду. На початку VIII ст., завдяки арабізації ця частина півострова отримала нову назву - Аль-Андалус. Офіційна мова була арабська, однак мова християн, які жили в Іспанії (мосарабська) також співіснувала з мусульманами [18].

Арабська мова мала великий вплив на мовну систему та лексику андалузського діалекту. Багато слів арабського походження залишилися в андалузському діалекті до сьогодні, зокрема в галузях таких як сільське господарство, архітектура, музика та гастрономія.

Окрім арабської мови, іспанська мова також мала вплив на формування андалузського діалекту. Взаємодія між арабськими та християнськими спільнотами в Андалусії сприяла взаємному впливу мов та взаємному вивченню культурних елементів. Це також відобразилося у мові, зокрема в лексиці, фразеології та фонетиці андалузського діалекту.

Аналіз розвитку андалузького діалекту показує, що він проходив ряд етапів змін та еволюції протягом історії. Після періоду арабського впливу від VII до XV століть, коли андалузький діалект був сильно залежний від арабської мови, настали періоди культурної зміни та міжкультурних контактів, які вплинули на розвиток діалекту.

Аріз вказує на те, що мосарабська мова розвивалася в два етапи:

перший закінчується X ст., приблизно з встановленням халіфату характеризується тріумфом культурної лінгвістичної арабізації та появи діалектної норми;

другий – ранній занепад і соціальне знецінення, що закінчується в кінці XII ст., вигнання або вихід останніх мосарабських громад.

Завдяки цьому всьому, християни почали досить тривалий період боротьби з загарбниками з Північної Африки [17].

Зокрема, після відновлення іспанської королівської влади в Андалусії в XV столітті, андалузький діалект поступово зазнав впливу іспанської мови. Це призвело до змін у фонетиці, морфології та лексиці діалекту. Наприклад, іспанські фонетичні та морфологічні особливості можуть бути помітні в андалузькому діалекті, такі як вимова звуків "s" та "z", яка відрізняється від арабської мови.

Згодом, в XVIII та XIX століттях, під впливом інших регіональних діалектів іспанської мови, андалузький діалект також пройшов зміни в своїй лексиці та мовних рисах. Вплив інших мов, таких як романські мови або діалекти інших регіонів Іспанії, може бути помітним у вживанні специфічних слів та виразів в андалузькому діалекті [13].

Аналіз розвитку андалузького діалекту також показує, що він є динамічним та змінним явищем, що піддається впливу суспільних, культурних та історичних факторів. Вплив масових засобів масової інформації, міграційних процесів, соціальних змін та глобалізації.

Продовжуючи, можна сказати, що вплив масових засобів масової інформації, міграційних процесів, соціальних змін та глобалізації також відіграють роль у

розвитку андалузького діалекту. Наприклад, з розширенням масових засобів масової інформації, таких як телебачення, радіо та Інтернет, в андалузькому діалекті можуть з'являтися нові лексичні одиниці, впливовані мовними тенденціями, що поширюються через масові комунікації.

Міграційні процеси також можуть впливати на розвиток андалузького діалекту. Наприклад, міграція людей з різних регіонів Іспанії або з інших країн може призвести до змішання мовних варіантів та розширення лексичного репертуару діалекту.

Соціальні зміни, такі як зміна соціального статусу або роль мови в суспільстві, також можуть впливати на андалузький діалект. Наприклад, зміна соціальної структури або ролі мови в суспільстві може призвести до змін у вживанні діалекту в різних соціальних групах.

Глобалізація також може мати вплив на розвиток андалузького діалекту. З контактами з іншими мовами та культурами, можуть виникати нові вирази, терміни та лексичні одиниці, які відображають вплив глобальних мовних та культурних тенденцій.

Особливості розвитку андалузького діалекту можуть варіювати в різних регіонах Андалусії, залежно від рівня міжкультурних контактів, історичних подій, соціальних трансформацій та інших факторів.

Наприклад, деякі регіони Андалусії можуть мати більший рівень міжкультурних контактів через своє географічне розташування або економічну активність, такі як прикордонні регіони або великі міста. Це може сприяти більшому впливу інших мов та культур на розвиток андалузького діалекту, може відбуватися активний мовний обмін та взаємодія з іншими мовами.

Історичні події мають значний вплив на розвиток андалузького діалекту. Наприклад, історія Андалусії багата на періоди різних культурних та мовних впливів, таких як арабське панування, християнська реконкіста та взаємодія з іншими європейськими країнами. Ці історичні події можуть відобразитися в лексичному складі, фонетичних особливостях та граматиці андалузького діалекту.

Усі ці фактори взаємодією між собою та впливають на розвиток андалузького діалекту. Він залишається динамічним явищем, що може продовжувати змінюватися в майбутньому. Однак, варто відзначити, що андалузький діалект має свій власний статус в мовному співтоваристві Андалусії та відіграє важливу роль в мовному розмаїтті регіону.

Важливо відзначити, що мовні діалекти є важливою частиною мовної спадщини та культурної різноманітності. Андалузький діалект, як і інші мовні варіанти, може відображати індивідуальну та групову ідентичність мовців, їхні звичаї, традиції та спосіб життя.

Отже, розвиток андалузького діалекту є складним процесом на який впливають різноманітні фактори, такими як масові засоби масової інформації, міграційні процеси, соціальні зміни та глобалізація, а також внутрішні особливості регіону. Це динамічне явище, яке продовжує відтворювати мовну різноманітність та культурну спадщину Андалусії.

Загальна характеристика андалузького діалекту вказує на його особливості в межах іспанської мови. Андалузький діалект є одним з багатьох регіональних варіантів іспанської мови, який використовується в південному регіоні Іспанії - Андалусії. Він має свої власні фонетичні, морфологічні, синтаксичні та лексичні особливості, які роблять його відмінним від інших діалектів іспанської мови.

Андалузький діалект має свої корені в багатогранній історії регіону Андалусія, який відіграв важливу роль у формуванні іспанської мови. Андалузька мовна традиція багата впливами арабської, єврейської, романської та інших культур, що відобразилося в особливостях андалузького діалекту.

Аналіз розвитку андалузького діалекту вказує на його еволюцію від середньовіччя до сучасності, з урахуванням впливу різних історичних, соціальних та культурних факторів на його формування.

Андалузький діалект є не тільки мовним явищем, але й важливою частиною

культурної спадщини Андалусії. Він відображає багатогранну історію та культурну різноманітність цього регіону, включаючи вплив арабської культури, єврейської спадщини та інших культурних відтінків. Андалузський діалект є важливим засобом збереження та передачі цінної мовної та культурної спадщини Андалусії нащадкам.

Загальний аналіз розвитку андалузського діалекту також вказує на його динаміку та зміну протягом історії. Він відображає взаємодію різних мовних, соціокультурних та історичних факторів, які вплинули на формування та еволюцію цього діалекту. Вивчення андалузського діалекту допомагає краще розуміти мовну різноманітність Іспанії та важливість мовної спадщини в формуванні культурної та національної ідентичності

Таким чином, андалузський діалект є важливим елементом мовної спадщини та культурної ідентичності Андалусії. Його особливості в фонетиці, морфології, синтаксисі та лексиці відображають вплив різних мовних, культурних та історичних факторів, що зробило його унікальним відносно інших діалектів іспанської мови.

РОЗДІЛ 3 ОСОБЛИВОСТІ АНДАЛУЗЬКОГО ДІАЛЕКТУ ВІД ВИТОКІВ ДО СУЧАСНОСТІ

3.1. Фонетичні та фонологічні особливості

Андалузький діалект, як і багато інших діалектів, має свої особливості у звуковій системі, які відрізняють його від інших діалектів та мов. Фонетика та фонологія андалузького діалекту перетерпіли зміни від його витоків до сучасності. Деякі з найбільш помітних фонетичних та фонологічних особливостей андалузького діалекту включають:

Перетворення деяких сполучень звуків: У деяких випадках андалузький діалект може відрізнитися від стандартної арабської мови в перетворенні деяких сполучень звуків. Наприклад, може відбуватися зміна дзвінких приголосних в беззвучні, або навпаки відбуватися зміна беззвучних приголосних в дзвінкі. Це може бути однією з характерних рис андалузького діалекту, що відрізняє його від інших арабських діалектів.

Асиміляція та деградація деяких звуків: Андалузький діалект може мати свої особливості в асиміляції та деградації деяких звуків. Наприклад, можуть відбуватися зміни у звуковому складі слів через асиміляцію звуків до сусідніх звуків або їх деградацію під впливом інших звуків. Наприклад, в андалузькому діалекті може відбуватися асиміляція дзвінких звуків до приглушених приголосних в певних фонетичних контекстах, що відрізняє його від інших іспанських діалектів.

Особливості звукової системи: Звукова система андалузького діалекту може також відрізнитися від стандартної арабської мови. Наприклад, можуть бути відмінності в приголосних та голосних звуках, а також в їхній вимові. Однією з характерних особливостей андалузького діалекту є різниця у вимові деяких голосних звуків в порівнянні з іншими іспанськими діалектами.

Різноманітність вимови: Андалузький діалект може відрізнитися від регіону до регіону в залежності від географічного розташування та впливу інших мов або

діалектів у регіоні. Наприклад, в андалузьких діалектах, що розташовані біля узбережжя, можуть бути впливи мов інших культур, таких як іспанська, португальська або берберська, що можуть відобразитися у вимові та звуковому складі діалекту.

Зміни від витоків до сучасності: Андалузький діалект відчуває вплив ряду факторів, які можуть змінювати його фонетичні та фонологічні особливості від часу його витоків до сучасності. Наприклад, зміни в соціокультурному контексті, економічному розвитку, масовому заселенні, міграції та впливі сусідніх діалектів або мов можуть вплинути на фонетичні та фонологічні риси андалузького діалекту.

Вплив інших мов: Внаслідок історичної взаємодії з різними культурами та мовами, андалузький діалект може відображати вплив інших мов, таких як іспанська, португальська, берберська та інші. Це може відобразитися в зміні фонетичних та фонологічних особливостей діалекту, таких як звуки, вимова та акцентуація.

Соціокультурні зміни: Зміни в соціальному та культурному середовищі, в якому використовується андалузький діалект, можуть також впливати на його фонетичні та фонологічні особливості. Наприклад, зміни в способі спілкування, рівень освіти, використання різних мовних технологій та вплив глобалізації можуть внести зміни в вимову та звуковий склад діалекту.

Сучасні тенденції: У сучасному світі, андалузький діалект також може бути підданий впливу масової медіа, нових технологій та комунікаційних засобів, що може вплинути на його фонетичні та фонологічні риси. Наприклад, використання інтернету, соціальних мереж, мобільних додатків та інших засобів комунікації може призвести до змін у вимові, акцентуації та використанні звуків в андалузькому діалекті.

Мовний контакт: Андалузький діалект може також зазнавати змін внаслідок мовного контакту з іншими мовами. Наприклад, взаємодія з іншими мовами, такими як іспанська, арабська, французька та інші, може призвести до захоплення запозичених слів, змін у вимові цих слів або взаємного впливу на фонетичні та

фонологічні особливості андалузського діалекту.

Соціолінгвістичні аспекти: Соціолінгвістичні аспекти, такі як мовний престиж, мовна політика та соціальний статус діалекту, також можуть впливати на фонетичні та фонологічні особливості андалузського діалекту. Наприклад, зміни в мовному статусі діалекту можуть призвести до зміни в способах вимови та використанні звуків, а також до впливу інших мов на діалект.

Найсуттєвіша характеристика мови Іспанії, з одного боку є її «шепелявість», з іншого боку, її тональність, раціоналізований в межах високого ритму, сила видиху нижча, положення та артикуляція тіла більш розслаблені, з усіх органів артикуляційний, спрямований до передньої частини рота, але для андалузської мови характерна вимова, яка дуже відрізняється від вимови іспанською та набором рідних слів, які додані до іспанської, обумовлюють значне лексичне багатство.

Існують також різні синтаксичні та морфологічні варіанти, які притаманні для певних областей.

У межах Андалусії ми виділяємо 2 основні області: західну та східну. Західна територія включає території Уельви, Севільї, Кадіса та провінції Кордова і Малага

З іншого боку, Схід включає провінції Хаен, Гранада, Альмерія і східну частину Кордови і Малаги, навіть простягається до Мурсії [8].

Вимова андалузців, без сумніву, одна з найвиразніших, особлива у сфері різновидів іспанської мови, яка зазвичай вирізняється швидкістю вимови. З цього можна зробити висновок, що спосіб вимови андалузців рясніє рисами, які відокремлюють їх від решти іспанців. Правду кажучи, однак, їх дуже мало [16, с. 125].

Одна із найпопулярніших рис – це використання звуків /s/ і /θ/.

Шепелявість - це явище є найбільш характерним для андалузського діалекту. Його досліджували і коментували багато діалектологів. Томас Наварро першим проаналізував типи /s/ і /θ/ [10].

Для шепелявості типовим є скорочення фонем /s/ (у письмовій формі s) і θ (у письмовій формі пишеться c, z) до одного, що вимовляється як [s]. Шепелявість

складається зі скорочення фонем /s/ і /θ/ до одного, що вимовляється як [θ]. Слід сказати, що в обох випадках незалежно від кінцевого результату, фонологічна опозиція між фонемами /s/ і /θ/ втрачає свої відмінні риси, породжуючи монофонему як [s] (шепелявість) або як [θ] (шепелявість) [10].

Рафаель Хіменес Фернандес наводить як приклад слова взуття та річ. Він шепеляво вимовляє їх /sapáto/ і /kósa/, шепеляво вимовляє /θapáto/ і /kóθa/ та розділяє /θapáto/ та /kósa/ [14].

Послаблення міжголосних приголосних

Ця особливість полягає в ослабленні певних приголосних інтервокальні. Цей ослаблений приголосний може зовсім зникати, особливо у вульгарному мовленні іспаномовного світу [15].

Іспанська система голосних складається з п'яти фонем: /u/, /o/, /a/, /e/, /i/.

Згідно з андалузькою системою голосних ці фонemi можна розділити на три групи за ступенем розкриття та ще в трьох за місцем розташування [15].

Більшість андалузців, як уже було сказано, зазвичай прагнуть не вимовити деякі приголосні, що стоять у кінцевій позиції слова. Однак, варто розрізнити вимову тих, хто живе на сході та на заході. Різниця дуже добре помітна в розрізненні однина/множина [15].

У східній Андалусії es виконується як придихальний, а потім зникає повністю. Голосний, який стоїть перед ним, вимовляється більш відкрито, ніж у іспанській. Фонетичний розвиток має наступні етапи: piños > piñoh > piño. Якщо у множині мовці зазвичай відкривають голосні, то в однині — навпаки. Ось як ви можете побачити різницю в кількості: мало [róko] кілька [róko]. Закриття голосних в андалузькій мові вимовляється на градус вище, ніж в іспанській [15].

У західній Андалусії відбувається навпаки. Отже, фонетичний процес буде таким: piños > piñoh > piño (діти > дитина > дитина). Логічно, що розмежування чисел не таке чітке, як у попередньому випадку, але його можна вивести з мовного контексту та системи [15].

Мондехар у своїй книзі згадує й про інші приголосні, що знаходяться в абсолютній кінцевій позиції:

«Існування в східній андалузькій мові відкритих голосних із значенням розрізнення, як лексично, так і граматично вона зумовлена, спеціальною обробкою, яку проходять приголосні j, s, z, r і l у кінцевій позиції. Аспіраційна артикуляція цих звуків з наступним механічним відкриттям попередній голосний і його остаточне усунення допускає лексико-граматичні опозиції з іспанської, типу *perdí* / *perdiz* (куріпка), *clavé* / *clavel* (гвоздика), *amó* / *amor* (кохання), *dio* / *dios* (Бог) тощо, є андалузькою мовою на основі різниці між голосним середнього звучання та відкритими голосними [15].

В цілому, андалузький діалект, як і будь-яка мова, підданий змінам упродовж часу під впливом різних факторів, таких як історія, культура, мовний контакт, технології та соціальні тенденції. Ці зміни можуть вплинути на фонетичні та фонологічні риси андалузького діалекту, роблячи його сучасну варіацію цього діалекту. Дослідження цих змін може надати цінну інформацію про розвиток та еволюцію мови в регіоні, а також про вплив різних факторів на мовні системи.

Цікаво відзначити, що в сучасному світі спостерігається зростання інтересу до дослідження місцевих діалектів та їх збереження. Зокрема, зусилля здійснюються для документування та збереження різних варіантів андалузького діалекту, як це відбувається в багатьох інших мовах та діалектах світу.

У підсумку, андалузький діалект є важливою складовою культурної спадщини регіону, з багатими фонетичними та фонологічними особливостями, які можуть відображати його історію, культуру та сучасні тенденції. Вплив історії, культури, мовного контакту, технологій та соціальних змін може відобразитися на розвитку андалузького діалекту, роблячи його динамічною мовою, яка знаходиться в стані зміни протягом часу. Дослідження цих змін може внести важливий внесок у розуміння розвитку мови та культури в регіоні.

3.2. Особливості андалузького діалекту у сучасних літературних творах або у діалогах носіїв

Андалузький діалект, з його багатою історією та культурною спадщиною, може знайти відображення в сучасних літературних творах або в реальних діалогах носіїв мови. У цьому підрозділі розглянемо деякі особливості андалузького діалекту, які можна знайти в сучасних літературних творах або в реальних діалогах носіїв мови.

1. Фонетичні особливості: Андалузький діалект відрізняється від інших варіантів іспанської мови своїми унікальними фонетичними рисами. Наприклад, в андалузькому діалекті можуть спостерігатися специфічні звуки, які відсутні в інших діалектах іспанської мови. Ці фонетичні особливості можуть бути відтворені в літературних творах або в діалогах носіїв, надаючи текстам аутентичність та особливий колорит [11].

2. Лексичні особливості: Андалузький діалект також може мати свої унікальні лексичні особливості, такі як специфічні слова, вирази або фразеологізми. Ці лексичні особливості можуть бути використані в літературних творах або в реальних діалогах носіїв андалузького діалекту, надаючи текстам автентичність та оригінальність [7]. Наприклад, у деяких сучасних літературних творах, які використовують андалузький діалект, можна знайти специфічні вирази чи сленгові слова, які є характерними саме для цього діалекту.

Звучання андалузького діалекту в іспанській мові може бути відрізненою від стандартного іспанського мовлення, іноді з використанням інших лексичних та граматичних форм. Ось декілька прикладів:

Вираз: "Тó" (скорочена форма від "Todo") Походження: Андалузький діалект
Значення: "Все", "Усі", "Все одно" Приклад вживання: "Tós sois unos cracks!"
(використовується в розмовному мовленні, означає "Ви всі молодці!")

Вираз: "Quejío" Походження: Андалузький діалект Значення: "Крик", "Крик болю", "Скарга" Приклад вживання: "Ой, як же мене болить голова... Qué quejío!"
(використовується в розмовному мовленні, означає "Ой, який біль у голові... яка

скарга!")

Вираз: "Mandanga" Походження: Андалузський діалект Значення: "П'янство", "П'яництво", "Заклад" Приклад вживання: "Ай, сьогодні я нарвався на хорошу мандангу!" (використовується в розмовному мовленні, означає "Ой, сьогодні я добре напився!")

Вираз: "Pisha" Походження: Андалузський діалект Значення: "Друг", "Приятель", "Мій добрий" Приклад вживання: "Ой, піша, я вчора була на весіллі і там було так гарно!" (використовується в розмовному мовленні, означає "Ой, приятелю, вчора я була на весіллі і там було так добре!")

Звучання андалузського діалекту в іспанській мові може проявлятися через вживання специфічних слів, вимови та інтонації. Ось декілька прикладів:

Вираз: "Güeno" Походження: Андалузський діалект Значення: "Добре", "Добре зроблено" Приклад вживання: "Ти дуже гарно зробив цю роботу, güeno."

Вираз: "Ehtamo" Походження: Андалузський діалект Значення: "Це було", "То було так" Приклад вживання: "Як тобі сподобалася вечірка вчора? - Ehtamo, непогано було, але дуже голосно."

Вираз: "Vale" Походження: Андалузський діалект Значення: "Гаразд", "Добре" Приклад вживання: "Підемо в кіно сьогодні ввечері? - Vale, зустрінемося біля входу."

Вираз: "Tío" Походження: Андалузський діалект Значення: "Дядько", або у значенні "тип" Приклад вживання: "Ти бачив нового викладача математики? - Так, це той tío з бородою."

Вираз: "Pescaíto" Походження: Андалузський діалект Значення: "Рибка" Приклад вживання: "Вчора ми з'їли дуже смачну pescaíto на обід."

Вираз: "Anda ya" Походження: Андалузський діалект Значення: "Давай вже", "Ну ну" Приклад вживання: "Ти все ще не закінчив цю роботу? - Anda ya, не можна так довго тягнути одне і те ж."

Ці приклади можуть допомогти уявити, як звучить андалузський діалект в іспанській мові та додати розмаїття та колоритності до розмовного мовлення.

Зазначу, що андалузький діалект може мати регіональні відмінності, тому вирази та сленгові слова можуть варіюватися в залежності від конкретного місця в андалузькому регіоні.

3. Граматичні особливості: Звучання андалузького діалекту може виявлятися не тільки у лексиці та фонетиці, але й у граматиці. Ось декілька прикладів:

Вживання інверсії у питальних реченнях: замість того, щоб починати питання з дієслова, використовуються зворотній порядок слів.

Приклад: "¿Cómo estás tú?" (як ти поживаєш?) можна замінити на "¿Tú cómo estás?" (ти як поживаєш?)

Відсутність вживання особових займенників в розмовній мові: в зв'язку зі спільним вживанням дієслова та його підмета, особові займенники не використовуються в андалузькому діалекті.

Приклад: "Voy a la tienda" (я йду до магазину) замість "Yo voy a la tienda" (я йду до магазину)

Використання суфіксів -ico та -ica у прикметниках, що позначають невелику кількість, розмір або ступінь.

Приклад: "Poquito" (трохи), "chiquitico" (дуже маленький), "fresquita" (трохи прохолодно)

Використання слова "que" замість "de" для показу власності: в андалузькому діалекті, замість конструкції "la casa de mi padre" (дім мого батька), вживається "la casa que mi padre" (дім мого батька).

Приклад: "La comida que mi madre" (їжа моєї матері), "El coche que mi amigo" (автомобіль мого друга)

Ці граматичні особливості відрізняють андалузький діалект від стандартної іспанської мови.

4. Культурні аспекти: Андалузький діалект також може відображати культурні особливості населення регіону, де він вживається. У літературних творах або в реальних діалогах можуть бути відтворені традиції, звичаї, вірування та інші

культурні аспекти, які характерні саме для андалузької культури.

5. Соціальні аспекти: Андалузький діалект може також відображати соціальні аспекти регіону, де він вживається. В літературних творах або в реальних діалогах можуть бути відтворені соціальні відносини, статусні різниці, мовні вирази, що використовуються в певних соціальних групах та інші соціальні аспекти, які властиві для андалузької культури. Наприклад, деякі вирази або фрази, що вживаються в андалузькому діалекті, можуть бути відмінні в залежності від соціального статусу співрозмовника. Також можуть відтворюватися мовні вирази, що використовуються в певних соціальних групах, таких як молодь, старші люди, сільське населення тощо. Це може надати текстам, написаним андалузьким діалектом, реалістичність та відтворити соціальний контекст регіону.

6. Історичні аспекти: Андалузький діалект також може відображати історичні аспекти регіону Андалусія, такі як спадщина мавританської культури, вплив іспанської та інших мов на розвиток діалекту, використання архаїчних слів та виразів, що вживалися в минулому, але зараз можуть бути рідкісними. Ці історичні аспекти можуть бути відтворені в літературних творах або в реальних діалогах, надаючи текстам глибину та історичну перспективу.

Узагалі, лексичні, граматичні, культурні, соціальні, історичні та фонетичні особливості андалузького діалекту можуть взаємодіяти між собою, створюючи унікальну мовну систему, яка відображає специфіку регіону Андалусія. Цей діалект може бути складним і багатогранним, з власними правилами та нюансами, що відрізняють його від інших діалектів і мов.

Додатково, важливо зазначити, що діалекти, включаючи андалузький діалект, можуть змінюватися з часом та еволюціонувати. Вплив інших мов, зміни в культурному, соціальному та історичному контекстах можуть призводити до змін в діалекті, які можуть бути відображені в мовному вживанні спільноти.

Усі ці аспекти роблять андалузький діалект унікальним явищем в мовному світі, з власною системою мовних засобів. Такі, що відтворюють культурні, історичні,

соціальні та фонетичні реалії регіону Андалусія. Цей діалект має важливе місце в мовному спадку та культурному розмаїтті регіону, і вивчення його особливостей може внести свій внесок у дослідження мови та культури Андалусії.

Отже, андалузський діалект має власні фонетичні та фонологічні особливості, які відрізняють його від інших діалектів іспанської мови. Ці особливості можуть включати відмінності в звуковому складі, вимові певних звуків, тонів, а також у застосуванні певних фонетичних правил. Вивчення цих особливостей може допомогти зрозуміти унікальні риси звучання андалузського діалекту.

Андалузський діалект може бути використаний в сучасних літературних творах або в реальних діалогах між носіями мови. В таких випадках можуть бути відтворені особливості мовлення, що відображають культурні, історичні та соціальні реалії регіону Андалусія. Це може включати вживання специфічних слів, фраз, виразів, а також мовних засобів, що використовуються в певних соціальних групах. Вивчення таких особливостей може допомогти краще зрозуміти мовлення носіїв андалузського діалекту в реальних комунікаційних ситуаціях.

Особливості андалузського діалекту, використані в сучасних літературних творах або у реальних діалогах між носіями мови, можуть відображати культурну спадщину та соціальні реалії регіону Андалусія. Наприклад, вживання специфічних слів, виразів або мовних засобів може відображати певні аспекти місцевої культури, традицій, та способу життя. Вивчення цих особливостей може допомогти розкрити культурну специфіку та ідентичність андалузського діалекту, а також зберегти мовну спадщину.

Додатково, вивчення андалузського діалекту може бути цікавим об'єктом дослідження для лінгвістів, антропологів, істориків та інших дослідників, які цікавляться мовними та культурними аспектами різних регіонів світу. Андалузський діалект може відігравати роль в розумінні історичних, соціокультурних та мовних процесів, які відбувалися в Андалусії та Іспанії в минулому, та їх вплив на формування сучасної мови та культури регіону.

Вивчення андалузького діалекту може бути проведене за допомогою різних методів, таких як польові дослідження, збір аутентичних мовних даних від носіїв мови, аналіз літературних творів або записів мовлення, порівняння з іншими діалектами іспанської мови та дослідження мовних контактів з іншими мовами. Це може допомогти збагатити наші знання про мовну різноманітність в світі.

ВИСНОВКИ

Діалект як різновид певної мови є важливим елементом культурної спадщини та мовного різноманіття. Причини використання діалектів соціумом можуть бути різноманітними, такими як ідентифікація з певним регіоном, культурою, історією чи соціальним середовищем.

У першому розділі розглянуто поняття "діалект" та причини його використання в соціумі. Також звернуто увагу на повернення діалектизмів в моду.

Повернення діалектизмів в моду є одним із явищ сучасного суспільства, де діалектні вислови, вирази, акценти можуть бути використані у мовленні, музиці, літературі, мас-медіа тощо, з метою вираження належності до певної групи, створення стилістичних ефектів, аутентичності тощо.

У другому розділі детально розглянуто андалузький діалект як один з видів етно-діалектів. З'ясовано загальну характеристику діалекту та його корені походження. Також проведено аналіз розвитку андалузького діалекту від його витоків до сучасності.

Андалузький діалект є одним з видів етно-діалектів, які виникли в регіоні Андалусії в південному заході Іспанії. Він має свою специфіку в фонетичному та фонологічному відношенні, а також у лексичному та граматичному планах.

Корені походження та аналіз розвитку андалузького діалекту можуть бути пов'язані з історичними, культурними, соціальними та мовними факторами, такими як арабська культура та вплив мови арабів на Іспанію під час мусульманського періоду, взаємодія з іншими мовами та діалектами, соціальні та політичні зміни тощо.

У третьому розділі описано фонетичні та фонологічні особливості андалузького діалекту. Також звернуто увагу на особливості діалекту в сучасних літературних творах або у діалогах носіїв.

Одним з питань, пов'язаних з андалузьким діалектом, є його фонетичні та фонологічні особливості в іспанській мові. Наприклад, у андалузькому діалекті часто спостерігається сплюснення голосних звуків, що призводить до зміни їхнього

звучання. Також характерними особливостями андалузького діалекту є зміна звуку "s" на звук "h" та зміна звуку "r" на звук "l".

Щодо фонетичних особливостей, можна виділити такі риси андалузького діалекту, як:

- Пропуск голосних звуків у кінці слів: наприклад, замість "mañana" (завтра) можна вимовляти "mañan".
- Заміна звуку "s" на звук "h": наприклад, замість "estoy" (я є) можна вимовляти "etoy".
- Зміна звуку "r" на звук "l": наприклад, замість "caro" (дорого) можна вимовляти "calo".

Щодо фонологічних особливостей, можна виділити такі риси андалузького діалекту, як:

- Збереження дифтонгів: у більшості іспанських діалектів дифтонги можуть перетворюватися на монотонги, але в андалузькому діалекті вони зберігаються, наприклад, "cielo" (небо).
- Сполучення приголосних звуків: у більшості іспанських діалектів приголосні звуки сполучаються у певний спосіб, але в андалузькому діалекті цей спосіб може відрізнятися, наприклад, "espuela" (шпора).

Усі ці фонетичні та фонологічні особливості роблять андалузький діалект особливим та відрізняють його від інших діалектів іспанської мови.

Особливості звукового складу андалузького діалекту. Андалузький діалект може мати свої особливості в складанні слів, що може відрізнятися від складу слів в стандартній іспанській мові. Наприклад, в андалузькому діалекті можуть бути використовувані специфічні звукові комбінації, які відрізняються від тих, що використовуються в стандартній іспанській мові. Також можуть бути спостережені зміни в складі слів через асиміляцію, дисиміляцію або інші фонетичні процеси, які відрізняють андалузький діалект від інших діалектів іспанської мови.

Особливості тонів та наголосів в андалузькому діалекті. Тони та наголоси є

важливою частиною фонетичної та фонологічної системи іспанської мови. Андалузький діалект може мати свої особливості в використанні тонів та розташуванні наголосів. Наприклад, можуть спостерігатися відмінності в вимові тонів, таких як високий тон, низький тон, нахилений тон, тональне зміщення тощо, порівняно зі стандартною іспанською мовою. Також можуть бути різні особливості в розташуванні наголосів на словах та ритміці мовлення в андалузькому діалекті, що може відрізнятися від інших діалектів іспанської мови.

Соціокультурні аспекти андалузького діалекту. Андалузький діалект може відображати соціокультурні аспекти регіону, де він використовується. Наприклад, можуть бути відмінності в вживанні мовленнєвих виразів, вітаннях, прощаннях, титулах, формах звертання та інших мовних аспектах, які відображають особливості культури та соціальних відносин андалузького регіону. Андалузький діалект також може мати відмінності в вживанні мовних виразів в різних соціальних контекстах, таких як формальний та неформальний стилі мовлення, мовлення в родинному колі, на роботі, в громадських місцях тощо.

Використання андалузького діалекту в сучасному спілкуванні. Андалузький діалект залишається важливим елементом мовної спадщини андалузького регіону та використовується в різних аспектах сучасного спілкування. Він може бути використаний в розмовному мовленні, мистецтві, літературі, музиці та інших сферах культури та комунікації в андалузькому регіоні. Використання андалузького діалекту в сучасному спілкуванні має свої особливості, залежно від контексту та сфери використання.

У розмовному мовленні андалузький діалект може використовуватись в повсякденному спілкуванні між мешканцями андалузького регіону. Він може бути використаний в різних ситуаціях, таких як спілкування в родинному колі, серед друзів, на ринках, в кав'ярнях та інших місцях масового спілкування. Використання андалузького діалекту в розмовному мовленні може додати колориту та аутентичності комунікації між місцевими жителями.

Крім того, андалузький діалект може бути використаний в мистецтві, літературі та музиці андалузького регіону. Він може стати важливим елементом в творчості андалузьких художників, письменників та музикантів, які бажають відтворити аутентичний дух регіону у своїх творах. Використання андалузького діалекту може додати специфічної атмосфери та налаштування до творів мистецтва, літератури та музики, що втілюють культуру та духовну спадщину андалузького народу.

Крім цього, андалузький діалект може використовуватись в різних сферах комунікації, таких як телебачення, радіо, театр, кіно та інші масові медіа. Використання андалузького діалекту в цих контекстах може допомогти зберегти мовну спадщину та культурні особливості андалузького регіону, а також підкреслити його унікальність. Використання андалузького діалекту в масових медіа, таких як телебачення, радіо, театр, кіно та інші, може бути важливим засобом збереження мовної спадщини та культурних особливостей андалузького регіону. В цих контекстах використання місцевого діалекту може допомогти зберегти традиції, вірування, виконавське мистецтво та інші аспекти культури, які властиві саме андалузькому регіону.

Наприклад, в телепрограмах або радіошоу, які виробляються в андалузькому регіоні, можуть використовуватись місцеві вимова, вирази, фрази та вокабуляр, що робить контент більш автентичним та привабливим для місцевої аудиторії. У театральних постановках або кінофільмах, знятих в андалузькому регіоні, можуть використовуватись діалектичні особливості мови для підкреслення характерів, налаштування та місцевого колориту.

Крім того, використання андалузького діалекту в масових медіа може також сприяти підтримці та розвитку мовної та культурної ідентичності мешканців андалузького регіону. Це може бути важливо, особливо в контексті глобалізації та стандартизації мови, яка може призводити до зниження використання місцевих діалектів та мовних особливостей. Використання андалузького діалекту в масових медіа може сприяти збереженню мовної різноманітності та підтримці регіональної

культури.

Нарешті, використання андалузького діалекту в масових медіа може допомогти підкреслити унікальність андалузького регіону в національному та міжнародному контексті. Андалузький діалект має свою власну специфіку, відмінну від інших діалектів іспанської мови, та використання його в масових медіа може підкреслити унікальні риси культури та спадщини андалузького народу.

Більше того, використання андалузького діалекту в масових медіа може створити можливості для розвитку літератури, поезії, музики та інших виразних форм мистецтва на основі цього діалекту. Це може сприяти збагаченню мовного та культурного доробку регіону та сприяти розкриттю творчого потенціалу місцевих митців.

Однак, використання андалузького діалекту в масових медіа також може мати свої виклики. Наприклад, він може бути менш зрозумілим для глядачів, які не володіють цим діалектом, особливо для міжнародної аудиторії. Також можуть виникати питання стандартизації та правильності використання діалекту в медійних продуктах, оскільки він може мати відмінності від стандартної іспанської мови.

Загалом, використання андалузького діалекту в масових медіа має свої переваги та виклики, проте може бути важливим засобом збереження мовної спадщини та культурних особливостей андалузького регіону, сприяти розвитку мистецтва та підкреслити його унікальність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гаєвська С. О. (2020). Звинувачення, що досі вчинено: дослідження категорій «варіативність» та «мовні зміни» в андалузькому діалекті. *Мовознавчий часопис*, № 5.
2. Гальська І. І. (2018). Андалузький діалект і його вплив на розвиток сучасної іспанської мови. *Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Філологічні науки*.
3. Грачова Є. В. (2017). Особливості вимови голосних звуків у різних групах іспанських діалектів (на прикладі андалузького діалекту). *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Філологія. Вип. 1 (69)*.
4. Карабань О. О. (2016). Особливості граматичної будови андалузького діалекту і їх вплив на навчання іспанської мови. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Романо-германська філологія. Вип. 136*.
5. Лапіна Л. Л. (2019). Мовленнєва поведінка андалузьких жінок у спілкуванні: особливості діалогічного спілкування. *Молодий вчений. № 1 (63)*.
6. Al-Wer E., de Jong, R. (2015). *Arabic dialectology: in honour of Clive Holes on the occasion of his sixtieth birthday (Vol. 110)*. Brill.
7. Corriente F. (2002). *A descriptive and comparative study of Andalusí Arabic (Vol. 51)*. Brill.
8. Esteve F. M. (2012). *La huella del andaluz en el español de América (No. 97)*. Universidad de Alicante.
9. Frago García Juan Antonio. (1993). *Historia de las hablas andaluzas*. Ed. Arco Libro.
10. Guindo A. (2009). *La lengua española en el Magreb (Vol. 13)*. Universidad de Granada.
11. Holes C. (1987). *Language variation and change in a modernising Arab state:*

the case of Bahrain. *International Journal of the Sociology of Language*, 63, 27-38.

12. Holes C. (1995). *Modern Arabic: structures, functions, and varieties* (Vol. 6). Routledge.
13. Lapesa R. (1991). *Historia de la lengua española*. Editorial Gredos.
14. López Morales H. (2009). *Atlas de las lenguas en peligro en el mundo*. Unesco.
15. Marçais W. (1969). *Grammaire de l'arabe marocain* (Vol. 7). Maisonneuve et Larose.
16. Narbona A., R. Cano, R. Morillo. (2011). *El español hablado en Andalucía*, 3.ª edición, Secretariado de Publicaciones de la Universidad de Sevilla, Sevilla.
17. Penny R. (2002). *A history of the Spanish language*. Cambridge University Press.
18. Salhi K. (1999). *Arabic dialects: student's handbook*. Routledge.